

Znamení koně

Nabídka strávit víkend u naší peerky Anity s jejími koňmi se nedala odmítnout. Když nastal pátek, už jsem se nemohla dočkat odpoledne, až vyrazíme. Jeli jsme ve skvělém čtyřčlenném složení. Přijel pro nás Anity přítel Petr a autem jsme se nechali dopravit až k nim domů na statek. Po příjezdu nás uvítala usměvavá Anit a její dva pejsi. Lord a Čip. Po vřelém přivítání jsme se šli ubytovat. Dostalo se nám královského ubytování ve stylu selské baroko. Okna jsme měli přímo na výběhy a stáj s koňmi .

King - černý hřebec a chloubka celé rodiny nás vítal svým vřelým pohledem přímo v okně a byl zvědavý, kdo to přijel. Byla jsem nadšená. Nemohla jsem se dočkat, až poznám zbytek zvířectva a jak to u Anit chodí. Jelikož mi Anit přirostla k srdci svou odhodlaností, upřímností, energičností, byla jsem vděčná za čas strávený s ní a našimi přáteli u ní doma. Čas najednou nabral úplně jiné tempo. Zahodili jsme své mobilní telefony, zatopili si v kamnech, uvařili čaj. Na stůl nám Tom připravil občerstvení a večer v podzimním duchu začal. Odrklí jsme si jak se tak u nás říká po cestě a po občerstvení jsme všichni vyrazili poznat zbytek čtyřnohých Anitiných svěřenců. Tři nádherní šimlové a jeden šibalský poník nás přivítali pokyvováním hlav v domění , že už dostanou svou večeři. Tu jsme jim všichni společně nachystali a donesli. Zbytek večera jsme seděli společně u kamen, čajíky v rukách a vyprávěli si veselé historky a zážitky. Po dlouhé době jsem se cítila opravdu uvolněně a příjemně. Klid, teplo a žádný shon.

Sobotní ráno nás vzbudilo sluníčko za okny. Měli jsme možnost si trochu přispát a tím jsme se všichni probrali do krásného dne, který mohl začít. Tom připravil snídani pro všechny o třech chodech a obložených sendvičů. Káva už voněla. Já jsem automaticky šla rovnou ke koním. Mohla jsem se kompletně podílet na jejich obstarání od přípravy krmení až po odvedení do výběhů. Holky s Tomem se pustili do přípravy oběda. Každý jsme si našli to své, kde jsme byly spokojeni. Před obědem jsme si s Anit nasedlali koně a jen ve dvou jsme vyrazili na vyjíždku , kterou jsme si naplánovali. Balzám na mou duši pracoval pozitivně každým krokem v koňském sedle. Ne nadarmo se říká, že koně léčí.

Po návratu domů na nás čekal výborný oběd a odpočinek. Trávili jsme ho společně na sluníčku na zahradě. V odpoledních hodinách jsme se všichni společně opět odebrali ke koním a mohla začít výuka teorie i praxe pro ostatní. Rozdělili jsme se na dvě party. Anit mě požádala o pomoc s druhou partou. Byla jsem hrdá, že mohu své znalosti kolem koní předat pozorným posluchačům. Petr pak všem dával lekce jízdy v sedle Kinga, který všem uhranul svou klidnou povahou. Byla jsem Petrovi pravou rukou při výuce jízdy. Všem se v sedle vedlo skvěle, byla jsem na všechny moc pyšná. Den nám utekl strašně rychle. Obstarala jsem koně, s Anit jsme vyvenčili hafany k lesu a povídali jsme si. Padl soumrak a my se opět sešli u stolu plného jídla. Oheň v kamnech praskal a my spokojeně rekapitulovali zážitky ze sobotního dne. Šli jsme brzo spát. Čerstvý vzduch nás unavil všechny do jednoho.

Nastala neděle, den odjezdu. Sice byl plán odjezdu až večer, ale nikomu z nás se nechtělo opouštět to krásné prostředí s milými lidmi a hodnými zvířaty. Opět jsme si každý našli to své. Jiřinka zahrádku, Tom byl ve svém živlu v kuchyni s holkami a já poletovala okolo koní. Přišla oblačnost a s ní déšť. Sešli jsme se v kuchyni a v televizi se běžela Velká pardubická. Svátek každého koňáka. Od útlého dětství jsem nevynechala jediný ročník. Fandili jsme a přáli si, aby se zastavil čas. Část z nás se šla po obědě projít s Anit na pískovny a já zůstala u dostihů. V troubě se pekl štrůdl a pudinkový závin od Anit. Společnost mi dělal Čip. Hrál mě na pohovce u nohou. Bylo mi krásně. Nastal večer a tím i odjezd. Nikomu z nás se

nechtělo odjíždět. Já říkám pořád, že to dobří lidé dělají dobrá místa! Byl to víkend plný pohody, dobrých přátel, relaxace, zážitků! Pro mě i hodně emoční. Uvědomění toho, že v abstinenci může člověk zažívat plno krásného a úžasného.

Andrea S.